

መጽሐፈ ኢዮኤል እና ለአዲቅደዋቱ የሰባተኛ ቀን አድሼንቲስት ቤተክርስቲያን - ቁጥር ዘጠኝ

Jeff Pippenger
2025-12-11

ቁጥር ዘጠኝ

በዚህ የዮኤል መጽሐፍ መግቢያ ውስጥ ከመጀመሪያዎቹ ስምንት ጽሑፎች የተወሰዱ አንዳንድ ነጥቦችን በአጭሩ ለማጠቃለልና አሁን ዮኤልን በቀጥታ ልንመለከት ስንጀምር ከዮኤል መጽሐፍ ምን ልንጠብቅ እንደሚገባ ለመለየት ደርሻለሁ፤ ከዚያም በእርግጥ ይህ ሁሉ ከዳንኤል 11፣ 11-16 ውስጥ ካሉት የራፊያና የፓኒየም ጦርነቶች ጋር ምን ግንኙነት አለው?

ስለ “ልምምድ” በትንቢታዊ መንገድ “በመዝሙር” ስለሚወከል በወይን እርሻው መዝሙር ላይ አጽንዖት አድርገናል። መቶ አርባ አራቱ ሺህ የሙሴንና የቦጉን መዝሙር ሲዘምሩ የሚታይባቸው ባህርያት አንዱ ይህ ነው። ይህም በቀላሉ የኢሳይያስን የወይን እርሻ መዝሙር ለመወከል የሐንስ የተጠቀመበት መንገድ ነው። እያንዳንዱ ዋና ነቢይ መጽሐፉን በእስራኤል በዓመፀዋ ላይ በሚነገሩ ፍርዶች ይጀምራል፤ ወይም ልትሉ ከሆነ እያንዳንዱ ዋና ነቢይ አስቀድሞ የወይን እርሻውን መዝሙር ይዘምራል። እኔ በኢዮኤል ምዕራፍ አንድ ያለው የወይን እርሻ መዝሙር ስለ ወይን እርሻው መዝሙር ከተሰጡት መገለጫዎች ሁሉ እጅግ አስፈላጊ ከሆኑት አንዱ ነው ብዬ እከራከራለሁ። ትክክል መሆኑን ወይም አለመሆኑን ልናገር አልችልም፤ ነገር ግን በዚህ እምነት የቆምሁበት ምክንያት በኢዮኤል መጽሐፍ በምልክታዊ ሁኔታ የተወከሉት ትንቢታዊ ግንኙነቶች ለብዙ ቅርንጫፎች ቁልፍ ወይም ምናልባት መሃል ዘንግ የሚመስሉ ስለሚታዩ ነው። የኢዮኤል ምስክርነት ከሌሎች ትይዩ መስመሮች ጋር ብቻ አይገናኝም፤ ነገር ግን በተለይም በምዕራፍ አንድ የወይን እርሻው መጥፋት በሚገለጥበት ምልክታዊ አቀራረብ እና በሚቀጥሉት ሁለት ምዕራፎች በአሜሪካ ውስጥ ያለውን የአውሬው ምስል የፈተና ጊዜ እንዲሁም ለዓለም ያለውን የአውሬው ምስል የፈተና ጊዜ ሁለቱንም በመለየት የማጣቀሻ ነጥብ የሚያቆም ይመስላል። ይህም ሁሉ በወይን እርሻ አውድ ውስጥ ተቀምጦ ይገኛል፤ ወይን እርሻም ዝናብ ካልተቀበለ ሕይወት የሆነ ወይን እርሻ አይሆንም።

እንዲሁም በ“እስከ መቼ?” ምልክት የሚወከለውን ትንቢታዊ ዘመን ላይ አጽንዖት አድርገናል። በ“እስከ መቼ?” ላይ ከዚህ ቀደም የተመሠረተውን ይህን መርህ ራሳችንን ለማስታወስ አስፈላጊነቱን ተሰምቶኝ ነበር፤ ይህም ነበረችም እና መሠረትና የማዕዘን ድንጋይም የሆነችውን “የአናት ድንጋይ” ላይ አጽንዖት ለማድረግ ነው። አሁን በመካሄድ ላይ ያለው የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት የመጨረሻው ሙሉ እድገት “የአናት ድንጋይ” ነው። በመሠረቶቹ ላይ የተመሠረተው ያ የአናት ድንጋይ በመጀመሪያ ከነበረው አሥር እጥፍ የበለጠ ብርሃን የሚያበሩ የሚለር እንቁዎች ናቸው።

በእግዚአብሔር “ድንቅ ሥራዎች” ላይ የተመሠረተው የማዕዘን ራስ ድንጋይ የሚደርሰው፣ ሕዝቡ ከሎዶቅያ ተሞክሮ ወደ ፊላዴልፍያ ተሞክሮ በሚሸጋገሩበት ጊዜ ነው፤ ይህም እነዚያ ሕዝቦች ከሰባቱ የሆነው ስምንተኛ በሚሆኑበት ጊዜ እንዲሁም ከተዋጊቱ ቤተ ክርስቲያን ወደ ድል አድራጊቱ ቤተ ክርስቲያን በሚሸጋገሩበት ጊዜ ነው። ይህ ሽግግር የማዕዘን ራስ ድንጋይ ነው። ሽግግሩም የሚፈጸመው የእግዚአብሔር ሕዝብ የ“ማዕዘን ራስ ድንጋይ” መልእክትን ሲሰሙና ሲያዩት፣ እርሱም በዓይኖቻቸው ድንቅ በሚሆንበት ጊዜ ነው። የማዕዘን ራስ ድንጋይ መልእክት ፍጻሜው ነው፣ ምክንያቱም ምሳሌያዊ የ“ማዕዘን ራስ ድንጋይ” እውነቶችን ሁሉ በአንድነት ያሰባስባል። የ“ሰባት ዘመን” መልእክት የሚለር የመሠረት ድንጋይ ነበር፤ እርሱም የሚለራውያን የማዕዘን ራስ ድንጋይ ሊሆን የተወሰነ ነበር። ጴንጤቆስጤ ለጴንጤቆስጤያዊው ዘመን የማዕዘን ራስ ድንጋይ እንደነበረ፣ እንዲሁም የመጀመሪያውና የሁለተኛው መላእክት ሚሊራዊ እንቅስቃሴ የማዕዘን ራስ ድንጋይ

የእኩል ሌሊት ጩኸት ነበር።

ክርስቶስ የመጀመሪያውና የሁለተኛው መላእክት የሚለራይት ቤተ መቅደስን በገነባበት የ46 ዓመት ዘመን መደምደሚያ ወይም የራስ ድንጋይ እንደ ሆነ፣ ያ የራስ ድንጋይ ለክርስቶስ የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ቤተ መቅደስ ሥራ የመሠረት ድንጋይ ሊሆን ነበር። ያ የመሠረት ድንጋይ በ1844 ወደ ሰማይ የሚመራውን መንገድ እንዲያበራ እንደ ብርሃን ተተክሏል፤ ስለዚህም በዓለም ፍጻሜ ዘመን ያሉ የእግዚአብሔር ሕዝቦች ዕረፍትን እንዲያገኙ “ወደ አሮጌዎቹ መንገዶች” ሊመለሱ ይገባቸዋል። ወደ ሚሊራይቶች የመሠረት ታሪክ በሚመለሱበት ጊዜ፣ የእኩል ሌሊት ጩኸት መልእክት የዚያ የመሠረት ታሪክ ከፍተኛ መድረሻ እንደ ነበረ ያገኛሉ። የእኩል ሌሊት ጩኸት የመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ መገለጫ ነበረ። አንድ ነፍስ “ወደ አሮጌዎቹ መንገዶች” በምትመለስበት ጊዜ፣ በመንገዱ መጀመሪያ ወይም በመሠረታዊ ነጥብ የተተክለውን “ደማቅ ብርሃን” ታገኛለች፤ ያን ማግኘትም የእኩል ሌሊት ጩኸትን ማግኘት ነው፤ ኤርምያስም እርሱን “ዕረፍት” ብሎ ይጠራዋል።

“በመንገዱ መጀመሪያ ከእነርሱ በኋላ ደማቅ ብርሃን ተቀምጦ ነበር፤ መልእክም ይህን ብርሃን ‘የእኩል ሌሊት ጩኸት’ እንደሆነ ነገረኝ። ይህ ብርሃን በመንገዱ ሁሉ ላይ ይበራ ነበር፤ እግሮቻቸውንም ያበራ ነበር፤ እንዳይሰናከሉም።”

“ዓይናቸውን በፊታቸው ቆሞ ወደ ከተማይቱ በሚመራቸው በኢየሱስ ላይ ጽኑ አድርገው ቢያቆዩ ይህን ነበሩ። ነገር ግን ብዙም ሳይቆይ አንዳንዶቹ ደከሙ። ከተማይቱም እጅግ ሩቅ እንደሆነች ተናገሩ፤ ከዚህ በፊትም በውስጧ እንገባ ዘንድ ጠብቀው ነበር። ከዚያም ኢየሱስ የከበረቸውን ቀኝ ክንዱን በማንሣት ያበረታቸው ነበር፤ ከክንዱም አንድ ብርሃን ወጣ እና በአድጌንቱ ሰራዊት ላይ እየተወዛወዘ ይታይ ነበር፤ እነርሱም ‘ሃሌሉያ!’ ብለው ይጮኹ ነበር። ሌሎች ግን በኋላቸው ያለውን ብርሃን በድፍረት ካዱ፣ እስከዚያም ድረስ ያወጣቸው እግዚአብሔር አይደለም አሉ። ከኋላቸው ያለው ብርሃን ጠፋ፣ እግራቸውንም ፍጹም በሆነ ጨለማ ውስጥ ተወ፤ ተሰናከሉም፤ ምልክቱንና ኢየሱስንም ከዓይናቸው አጡ። ከመንገዱም ወደ ታች ባለው ጨለማና ክፉ ዓለም ወደቁ።” Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

የሚለራውያን ታሪክ የሚያጠናቅቀው የራስ ድንጋይ ለአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ታሪክ የመሠረት ድንጋይ ነው። ከሦስቱ መላእክት መልእክት መጀመሪያ በ1798 ጀምሮ እስከ ቤተ ክርስቲያን ድል አድራጊቱ በእሑድ ሕግ ጊዜ የመቅደሱ መንጻት ፍጻሜ ሲፈጸም ስትነሣ ድረስ፣ መንገዱ በእኩል ሌሊት ጩኸት መልእክት የተበራ ነው፤ ምክንያቱም ምሳሌው ስለ አድጌንቲዝም ነው፤ እናም እግዚአብሔር በእሑድ ሕግ ቀውስ ወቅት ለሰው ልጆች የምሕረት ዘመን ሲዘጋ ባሕርዩን ፍጹም በሆነ መልኩ የሚያንጸባርቅ ሕዝብ እንዴት እንደሚያስነሣ ይገልጣል።

በመንገዱ ላይ ኢየሱስ እየመራ ነው፤ ክቡር የሆነችውን ቀኝ ክንዱንም በማንሣት መንገዱን ማብራቱን ይቀጥላል። ስለዚህ በመንገዱ መጀመሪያ ደማቅ ብርሃን አለ። ወደ መንገዱም መጨረሻ የሚመራ ደማቅ ብርሃን አለ። ኢየሱስ እንደ አልፋና ኦሜጋ መጨረሻውን በመጀመሪያው ይገልጣል፤ ስለዚህ በመንገዱ ሁለቱም ጩኾች ያለው ብርሃን የእኩል ሌሊት ጩኸት መልእክት ነው።

መጀመሪያው መልእክ በ1798 መጣና “... የፍርድ ሰዓት መጥቶአል” ሲል የፍርድ ሰዓት እንደ ደረሰ አወጀ። የፍርድ ሰዓት በ1798 መጣ፤ በዚያም ሲጀምር በክርስቶስና በአዲሲቱ ሙሽራው—ፊላዴልፊያዊ ሚሊራዊ አድጌንቲዝም—መካከል ያለው ጋብቻ ተጀመረ። ክርስቶስ በጥቅምት 22, 1844 ሊጋባ የነበረ ሲሆን፣ ከ1798 እስከ 1844 ድረስ ሙሽራቱ ተዘጋጀች። ሙሽራቱ ፊላዴልፊያዊ ነበረች፤ ምክንያቱም በክርስቶስ ሙሽሪት ላይ ኩነኔ አልነበረባትምና፤ ራሷን ዝግጁ አድርጋ ነበር፤ ንጽሕትም ነበረች። የፍርድ ማስታወቂያ በ1798 በመጀመሪያው የተሰጠ የጋብቻው ማስታወቂያ ሲሆን፣ በ1844 ፍጻሜውን ደረሰ።

ሥራ ነው።

“መንፈሻው በእጁ ነው። አውድማውንም ፈጽሞ ያነጻጻ። ስንዴውንም ወደ ጎተራው ይሰበስባል።”
ማቴዎስ 3፡12። ይህ ከማንጻት ዘመናች አንዱ ነበረ። በእውነት ቃላት ገለባው ከስንዴው እየተለየ ነበር።
ተግሣድን ለመቀበል እጅግ ከንቱና በራሳቸው ጽድቅ የተሞሉ ስለነበሩ፤ እንዲሁም የትሕትናን ሕይወት
ለመቀበል ዓለምን እጅግ ስለወደዱ፤ ብዙዎች ከኢየሱስ ዘንድ ተመለሱ። ዛሬም ብዙዎች ይህንኑ ነገር
እያደረጉ ነው። ነፍሳት ዛሬ በቅፍርናሆም ምክራብ ውስጥ ያሉት ደቀ መዛሙርት እንደተፈተኑ
እየተፈተኑ ነው። እውነት ወደ ልብ ሲደርስ፤ ሕይወታቸው ከእግዚአብሔር ፈቃድ ጋር የሚይስማማ
መሆኑን ያያሉ። በራሳቸው ውስጥ ሙሉ ለሙሉ ለውጥ እንዳስፈለጋቸው ያያሉ፤ ነገር ግን ራስን
የሚክድ ያንን ሥራ ለመሸከም ፈቃደኞች አይደሉም። ስለዚህ ኃጢአታቸው በሚገለጥበት ጊዜ
ይቁጣሉ። ‘ይህ ንግግር ከባድ ነው፤ ማን ሊሰማው ይችላል?’ እያሉ እያጉረመረሙ ደቀ መዛሙርቱ
ኢየሱስን እንደተዉት እነርሱም ተሰናክለው ይሄዳሉ።” The Desire of Ages, 392.

ከ1844 ዓ.ም. ታላቁ ተስፋ መቁረጥ ጀምሮ እስከ 1863 ዓ.ም. ድረስ ያሉት የመንገድ ምልክቶችና ክስተቶች
ከ9/11 ጀምሮ እስከ የእሁድ ሕግ ድረስ ያለውን ታሪክ ይወክላሉ። 1844 ለምን 9/11 ነው? ትላላችሁ።

የእሁት ዋይት ጽሑፎች ሦስተኛው መልአክ በጥቅምት 22 ቀን 1844 እንደመጣ በግልጽ ያሳያሉ፤ ነገር ግን
9/11ን የሚወክል በ1888 ደግሞ መጣ። ከዚህም ይልቅ አስፈላጊው ነገር፤ ነቢያት ሁሉ ከ9/11 እስከ የእሁድ
ሕግ ድረስ ያለውን ታሪክ በተለይ እንደሚለዩት ነው፤ ስለዚህ “የእያንዳንዱ ራእይ ፍጻሜ” የሚፈጸምበት
ዘመን ከ9/11 እስከ የእሁድ ሕግ ድረስ ያለው ጊዜ መሆኑን የሚያረጋግጠው የሁለት ወይም የሦስት
ምስክሮች ምስክርነት ብቻ ሳይሆን፤ ከእግዚአብሔር ቃል የተነሡ ምስክሮች ሁሉ የተባበረ ምስክርነት ነው።

የሦስተኛው መልአክ መምጣትና መደምደሚያ ታሪክ ከ1844 እስከ 1863 ድረስ ነበር፤ ከ9/11 ጀምሮ እስከ
እሁድ ሕግ ድረስ ያለውን የእግዚአብሔር ድንቅ ሥራዎች ዘመን ይወክላል። ያ ታሪክ ደግሞ በ1840 እስከ
1844 ያለውን ጊዜ ይወክላል፤ በዚያም መስመር 1840 አልፋ ሲሆን 1844 አሜጋ ነው። በ1844 እስከ 1863
ያለው መስመር ውስጥ፤ 1844 አልፋ ሲሆን 1863 አሜጋ ነው። 1844 ሁለቱም አልፋና አሜጋ ነው።

መስቀሉ ከ1844 ጋር ይጣጣማል፤ አልፋና አሜጋም በመስቀሉ ላይ ደሙን አፈሰሰ። ከ9/11 (1840) ጀምሮ
ራእይ አሥር ዮሐንስ በ1840 ታናሹን መጽሐፍ በመብላቱ የሚጀምረውን ታሪክ እና ከዚያም በ1844 በሆዱ
ያጋጠመውን ተስፋ መቁረጥ እንደሚያቀርብ እናገኛለን። መብላቱ መጀመሪያው ነው፤ ሆዱ መጨረሻውን
ያመለክታል። የአሥረኛው ምዕራፍ የመጨረሻው ቁጥር ታሪኩ በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ታሪክ ውስጥ
እንደገና እየተደገመ መሆኑን ይወክላል።

እኔም ትንሹን መጽሐፍ ከመልአኩ እጅ ወስጄ በላሁት፤ በአፊም እንደ ማር ጣፋጭ ነበረ፤ ከበላሁትም
በኋላ ሆዴ መራራ ሆነ። እርሱም፡- አንተ በብዙ ሕዝቦችና አሕዛብ ቋንቋዎችና ነገሥታት ፊት ዳግመኛ
ትንቢት ልትናገር ይገባሃል አለኝ። ራእይ 10፡10፤ 11።

ራእይ ምዕራፍ አሥር እና ዕንባቆም ምዕራፍ ሁለት ከ1840 እስከ 1844 ድረስ ላለው ትንቢታዊ ዘመን
ምስክርነት የሚሰጡ ሁለት ምዕራፎችን ይወክላሉ። ከ1844 እስከ 1863 ድረስ ያለው ታሪክ በቅር መሰናከል
መለያ ይጀምራል፤ ከዚያም መበተን ይከተላል፤ ይህንንም እንደገና መሰብሰብ ይከተለዋል። በዚያ ዘመን
የዕንባቆም ሁለቱ ሰንጠረዦች ትንቢታዊ ታሪክ ሁለተኛው ሰንጠረዥ በ1849 ሲታተም እና በ1850 ለውጭ
አገር ሲታተም ፍጻሜውን ያገኛል። የዕንባቆም ሰንጠረዦች ዘመን ከ1842 ግንቦት ጀምሮ፤ የ1843 ሰንጠረዥ
በታተመበት ጊዜ ጀምሮ ነበር፤ ይህም ትንቢታዊ ዘመን እንደ ተጀመረበት ሁሉ በዕንባቆም ሁለቱ
ሰንጠረዦች መካከል አንዱ በታተመበት ሁኔታ ተፈጸመ። የ1843 ሰንጠረዥ አልፋ ሲሆን የ1850 ሰንጠረዥ
ደግሞ አሜጋ ነው።

በ1856 ሂራም ኤድሰን የዊልያም ሚሊርን ስለ "ሰባቱ ዘመናት" ያለውን ግንዛቤ ወደ አዲስ ደረጃ ያደረሰ ተከታታይ ጽሑፎችን ጻፈ። የኤድሰን ሥራ የሚለር ሥራ አሜጋ ነበር፤ የሚሊርን መሠረታዊ እውነት የእግዚአብሔርን ሕዝብ ለማበርታት የታሰበ የራስ ድንጋይ ስፍራ አደረሰው። ስለ "ሰባቱ ዘመናት" የሚሊር ብርሃን አልፏል ነበር፤ ስለ "ሰባቱ ዘመናት" የኤድሰንም ብርሃን አሜጋ ነበር።

በ1863 ዓ.ም. ያ ንቅናቄ ወደ ቤተ ክርስቲያን ተለወጠ፤ በመጨረሻም ከራሷ አካል ሌላ ንቅናቄ የምታመጣ ሆነች፤ እንዲሁም ሚሊርውያን ከፕሮቴስታንቶች እንደ ወጡ፣ ደቀ መዛሙርቱም ከአይሁድነት ወደ ክርስትና እንደ ወጡ፣ እንዲሁም ኢየሱስና ካሌብ በምድር በዳ እንዲሞቱ ከተወሰነባቸው የቀድሞው ቃል ኪዳን ሕዝብ እንደ ወጡ።

በትክክል በዚያው ታሪክ ውስጥ (1844 እስከ 1863) የምድር አውሬው የሪፐብሊካን ቀንድ በተመሳሳይ ትግል ውስጥ እየተሳተፈ ነው፤ ይህም በመጨረሻ ሁሉም የታሪክ ምሁራን በ1863 በሊንከን የነፃነት አዋጅ መካከለኛ ነጥቡ ላይ ደርሶ እንደነበር በሚስማሙበት የእርስ በርስ ጦርነት ውስጥ ይፈነዳል። ሊንከን እስከዚያ ድረስ በታሪክ የነበረውን እጅግ ክፉ ዲሞክራራት ፕሬዚዳንት ተከትሎ የፕሬዚዳንትነት መሐለ የፈጸመ የመጀመሪያውን ሪፐብሊካን ፕሬዚዳንት ይወክላል። ከዚያም በኋላ ተገደለ። እነዚህ ሁሉ የትንቢት ባህርያት እና ሌሎችም ከመጨረሻው ሪፐብሊካን ፕሬዚዳንት ጋር እንደገና ይደገማሉ።

ከ1844 እስከ 1863 ድረስ መበተንና መሰብሰብ ተከትቶ ነበር። 1863 የእሁድ ሕግን ይወክላል፤ ስለዚህ በ1844 የተከናወነው መበተን እስከ 1863 ድረስ ያለው ብቸኛው መበተን ነው፤ በዚያን ጊዜ የሎዶቅያ ሰባተኛ ቀን አድሼንቲስቶች ወደ ሎዶቅያ ምድር በዳ ተበተኑ። 1844 መበተን አመጣ፣ 1863ም መበተን አመጣ፤ እንግዲህ ይህ ታሪክ የተለየ ትንቢታዊ ምልክት መሆኑን ይመሰክራል፤ ምክንያቱም በ1844 በአልፋ መበተን ይጀምራል እና በ1863 በአሜጋ መበተን ያበቃል። የመጀመሪያው መበተን በጁላይ 18, 2020 ደረሰ፣ የመጨረሻውም የአሜጋ መበተን በእሁድ ሕግ ጊዜ ፍጻሜውን ያገኛል።

"እያንዳንዳችን ከሌሎች እንለያይና እንበታተን የምንሆንበት ጊዜ እየመጣ ነው፤ እያንዳንዳችንም ከእነዚያ ከእኛ ጋር እኩል ውድ እምነት ያላቸው ጋር ያለውን ህብረት የማግኘት መብት ሳይኖረን መቆም ይገባናል፤ እግዚአብሔርን በጎንህ ካልሆነ፣ እርሱም እየመራህና እያስተዳደረህ እንደሆነ ካላወቅህ እንዴት መቆም ትችላለህ?" Review and Herald, March 25, 1890.

እግዚአብሔር "ከጎንህ ቆሞ" መገኘቱ ብቻ አበቃም፤ እርሱ "እየመራህና እየመራቀቀህ መሆኑን ደግሞ ማወቅ ይገባል።" ይህ እውነታ "ጌታን ታውቃለህ" በሚለው መሠረት በተለያዩ ሐረጎች የተወከለ የትንቢት ርዕሰ ጉዳይ ነው።

እናንተም በብዛት ትበላላችሁ፣ ትጠግባላችሁም፣ ከእናንተ ጋር ድንቅ ነገር ያደረገውን የእግዚአብሔርን የአምላካችሁን ስም ታመሰግናላችሁ፤ ሕዝቤም ለዘላለም አያፍርም። እኔም በእስራኤል መካከል እንዳለሁ፣ እኔም እግዚአብሔር አምላካችሁ እንደ ሆንሁ ከእኔም በቀር ሌላ እንደሌለ ታውቃላችሁ፤ ሕዝቤም ለዘላለም አያፍርም። ... እኔ በጽዮን በተቀደሰው ተራራዬ የምኖር እግዚአብሔር አምላካችሁ እንደ ሆንሁ እንዲሁ ታውቃላችሁ፤ በዚያን ጊዜ ኢየሩሳሌም ቅድስት ትሆናለች፣ እንግዲያም ዳግም በእርስዋ አያልፋም። ኢዮኤል 2፡26፣ 27፣ 3፡17።

ኢየሩሳሌም ቅድስት ሲሆን፣ እርስዋ ድል አድራጊቱ ቤተ ክርስቲያን ናት፤ ምክንያቱም ተዋጊቱ ቤተ ክርስቲያን ከስንዴና ከእንክርዳድ የተዋቀረች ቤተ ክርስቲያን ተብላ ትገለጻለች፤ እናም "እንግዲያም ዳግመኛ" "በኢየሩሳሌም" "አያልፋም" በሚል ጊዜ፣ የእግዚአብሔር ሕዝብ "እርሱ እየመራና እየመካ እንዳለ ያውቃሉ።" ያውቃሉ፤ ምክንያቱም እነርሱ "ሰባት ጊዜ" የሚለውን ጸሎት የፈጸሙ ሰዎች ናቸውና፤ ይህም እንደ ሎዶቅያ ሳሉ እግዚአብሔር ሲመራችሁ እንዳልነበር መናዘዝን ይጨምራል፤ ነገር ግን ከሎዶቅያ ወደ ፊላዴልፊያ በምትለወጡ ጊዜ "እርሱ እየመራና እየመካ እንዳለ ታውቃላችሁ፤" እንዲሁም እግዚአብሔር "በእስራኤል

መካከል” እንዳለ ታውቃለችሁ።

የኤፕሪል 19 የአልፋ መበተን (ተስፋ መቁረጥ) እና የኦክቶበር 22 የአሜጋ መበተን (ተስፋ መቁረጥ) ከኦክቶበር 22 ታላቅ ተስፋ መቁረጥ በኋላ በወጣው የመጀመሪያው ይፋዊ ሕትመት ምልክት ይደረግባቸዋል። ሕትመት በሚለራዊ ታሪክና በአሜሪካ ዩናይትድ ስቴትስ ትንቢታዊ ታሪክ ውስጥ የትንቢት መለያ ስለሆነ፣ ስለዚህ ከ1844 በኋላ በይፋ የታተመው የመጀመሪያው ነገር የዚያ ታሪክ የመንገድ ምልክት ነው፣ ይህም የመንገድ ምልክት መበተንን ይለያል።

1847—በውጭ የተበተነው ቀሪው ሕዝብ

ለ“ታናሽ መንጋ” የተሰጠ ቃል።

“የሚከተሉት ጽሑፎች በኒው ዮርክ ካናንዳይዳ ውስጥ በኦ. አር. ኤል. ክሮሲየር የታተመው ለThe Day-Dawn ተጽፏል። ነገር ግን ያ ጋዜጣ አሁን ስለማይታተም፣ እና እንደገና ይታተም እንደሆነም ስለማናውቅ፣ በሜይን ያለን ከእኛ አንዳንዶች በዚህ መልክ እንዲቀርቡ ይሻላል ብለን አስበናል። የ’ትንሹ መንጋ’ ትኩረት በዚህ ምድር ላይ በጣም በቅርቡ ወደሚፈጸሙት ነገሮች ለመሳብ እወዳለሁ...”

አንባቢው ከወይዘሮ ኢ. ጂ. ኋይት ብዕር የወጡ ሦስት መልእክቶች በ «A Word to the ‘Little Flock’» ውስጥ እንደተካተቱ ተመልክቶ ይሆናል።...

“ከ14–18 ገጾች ላይ የተገኘው ከወይዘሮ ዋይት የመጣው ሁለተኛው መልእክት፣ ለበተኑት ቀሪዎች (To the Remnant Scattered Abroad) በሚል ርዕስ የቀረበው የመጀመሪያዋ ራእይ መግለጫ ነው። ይህም በዲሴምበር 20, 1845 ለኢኖክ ጃኮብስ እንደ ግል ደብዳቤ ተጻፈ፣ ከዚያም ተቀባዩ በጃንዋሪ 24, 1846 የወጣው ዘ ዴይ-ስታር (The Day-Star) ውስጥ ለመጀመሪያ ጊዜ አሳተመው። ከዚያ በኋላ በኤፕሪል 6, 1846 ጄምስ ዋይት እና ኤች. ኤስ. ገርኒ በብሮድሳይድ ቅርጽ እንደገና አሳተሙት። መግለጫውም በA Word to the ‘Little Flock’ ውስጥ እንደቀረበው፣ ከጥቂት አርታኢያዊ ለውጦችና ከተጨማሪ የቅዱስ መጽሐፍ ማጣቀሻዎች በስተቀር፣ በመጀመሪያ እንደታተመው የራእዩ ሙሉ መግለጫ ጋር በፍጹም አንድ ነው።” ጄምስ ዋይት፣ A Word to the ‘Little Flock’, 25.

1844 ዓ.ም. የመልአክ መምጣትንና ተስፋ መቁረጥን ያመለክታል። በ1845 ዓ.ም. የመጀመሪያው ራእይ ተጻፈ፣ በ1846 ዓ.ም.ም ታተመ። የመጀመሪያው ራእይ ለ“በውጭ የተበተኑት ቅሬታዎች” ነበር። ያላገባችው ወጣት ነቢይት የመጀመሪያውን ራእይዋን በጽሑፍ ስታወጣ የ“ቅሬታዎች” አንድ ትንቢታዊ ባህርይ፣ ትንቢታዊ ግዴታ ምክንያት “በውጭ የተበተኑ” መሆን እንዳለባቸው፣ እንደ አንዱ ከአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ባህርያት መሆኑን እንዳወቀች እጠራጠራለሁ። በ1846 ዓ.ም. ዋይት ተጋቡ፣ ስለዚህም የኤለን የአያት ስም ወደ ዋይት ተለወጠ። በዚያው ዓመት ዋይት ሰባተኛውን ቀን ሰንበት መጠበቅ ጀመሩ። በ1846 ዓ.ም. ኪዳኑ እንደ ተፈጸመ ተለይቶ ተመልክቷል፤ በ1844 ዓ.ም. የጀመረው ትንቢታዊ ጋብቻ በ1846 ዓ.ም. ፍጻሜውን አገኘ፣ በ1847 ዓ.ም.ም የመጀመሪያው አፈሴላዊ ሕትመት ታትሞ በፖስታ ተላከ።

ግንቦት፣ 1850

“ውድ አንባቢ—በዚህ ግምገማ ያለኝ ዓላማ ስሕተትን በቅዱስ እውነት ብርሃን መግለጥ ነበር...”

“ይህን ትንሽ ሥራ ለተበተነው መንጋ ሳቀርብ፣ በዚህ ረገድ ለእነርሱ ያለብኝን ግዴታ ፈጽሜ አለሁ፤ እግዚአብሔርም በረከቱን ይጨምርበት። አሜን።” James White, The Seventh-day Sabbath not Abolished, 2.

በጄምስ ዋይት የታተመው ጽሑፍ አድማጮቹ አሁንም የተበተኑ መንጋ እንደነበሩ የሚያመለክት ሲሆን፣ በተመሳሳይም የሰባተኛው ቀን ሰንበት መከላከያ ነው። ይህ መልእክት በሚለራዊት አድሼንቲዝም ስለ ሰንበትና ስለ ሦስተኛው መልእክ ባለው ግንዛቤ መሠረት፣ በገና በሕፃንነቱ ያለው የሦስተኛው መልእክ መልእክት ነው። ይህም በ1850 ዓ.ም. የ1850 ሰንጠረዥ በታተመበት በዚያው ዓመት ታትሞ ነበር፤ ሁለቱም በአንድነት ለሚቀርበው የእሁድ ሕግ ቀውስ የጌታን ሠራዊት መነሣት ይወክላሉ። ኢየሱስ ሁልጊዜ መጨረሻውን በመጀመሪያው ያመለክታል፤ እናም በ1844 ዓ.ም. የ1843 ሰንጠረዥን ተጠቅመው መልእክቱን ያቀረቡት፣ የ1850 ሰንጠረዥን ተጠቅመው መልእክቱን የሚያቀርቡትን ሰዎች ምሳሌ ሆነው ነበር። በእንባቆም ሁለቱ ሰንጠረዦች ዘመን መጀመሪያ፣ ሰዎች የሰዓቱን መልእክት ከእንባቆም ሰንጠረዥ ጋር በመተባበር ያውጁ ነበር፤ እንዲሁም በ1850 ዓ.ም. ጄምስ ዋይት የሦስተኛውን መልእክ መልእክት ከ1850 ሰንጠረዥ ጋር አብሮ እያቀረበ ነበር። ሰንጠረዥ በ1849 ዘመን በወንድም ኒኮልስ ተዘጋጀ፤ ይህም ጄምስና ኤሊን ዋይት ከወንድም ኒኮልስ ጋር እየኖሩ የነበሩበት የጊዜ ወቅት ነበር። ጄምስ ዋይት ከ1850 ሰንጠረዥ ዝግጅት ጋር በቀጥታ የተያያዘ ነበር፤ በዚያም ዓመት የሦስተኛውን መልእክ መልእክት መስበክ ጀመረ።

“መስከረም 23፣ [1850] ጌታ የሕዝቡን ቅሬታ ለማስመለስ እጁን ለሁለተኛ ጊዜ እንደ ዘረጋ አሳየኝ፤ በዚህም የመሰብሰብ ጊዜ ጥረቶች በእጥፍ ሊጨመሩ እንደሚገባ አሳየኝ። በመበተን ጊዜ እስራኤል ተመታና ተቀደደ፤ አሁን ግን በመሰብሰብ ጊዜ እግዚአብሔር ሕዝቡን ይፈውሳል ይጠግናቸውማል። በመበተን ጊዜ እውነትን ለማስፋፋት የተደረጉ ጥረቶች እጅግ ትንሽ ውጤት ነበራቸው፤ ትንሽ ብቻ ወይም ምንም አልፈጸሙም፤ ነገር ግን በመሰብሰብ ጊዜ፣ እግዚአብሔር ሕዝቡን ለመሰብሰብ እጁን በዘረጋ ጊዜ፣ እውነትን ለማስፋፋት የሚደረጉ ጥረቶች የታሰበላቸውን ውጤት ያስገኛሉ። ሁሉም በሥራው አንድ ሆነው ትጉሃን መሆን ይገባቸዋል። አሁን በመሰብሰብ ጊዜ እኛን ለመምራት ምሳሌ እንዲሆን ወደ መበተኑ መጠቀስ ለማንኛውም ሰው ጎፍረት እንደሆነ አየሁ፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር አሁን ከዚያን ጊዜ ያደረገልን በላይ ምንም ካለደረገልን፣ እስራኤል ፈጽሞ ባልተሰበሰበ ነበር። እውነት በአንድ ወረቀት እንዲታተም መደረጉ፣ እንዲሰበክ እንደሚያስፈልግ ሁሉ እንዲሁ አስፈላጊ ነው።”
Review and Herald, November 1, 1850.

በገጽ 74 ላይ ያለው፣ ጌታ “ከሕዝቡ ቀሪዎችን ለማስመለስ እጁን ለሁለተኛ ጊዜ እንዘረጋ” የሚለው አመለካከት፣ ለክርስቶስ የሚጠባበቁ መካከል አንድ ጊዜ የነበረውን አንድነትና ጽናት ብቻ ይጠቅሳል፤ እንዲሁም እርሱ ሕዝቡን እንደ ገና ማኅበር ለማድረግና ለማስነሣት መጀመሩን ያመለክታል። ኤርሊ ራይቲንግስ፣ 86።

እህት ኋይት በ«Early Writings» ውስጥ፣ “ጌታ የሕዝቡን ቀሪዎች ለማስመለስ እጁን ለሁለተኛ ጊዜ እንዘረጋ አሳየኝ” በማለቷ የነቢዩ ኢሳይያስን ቃላት በመጠቀሟ ጋር በተያያዘ፣ ከ«Review and Herald» የተወሰደውን ክፍል ትገልጻለች። እርሱ በ1850 እጁን ዘረጋ። እነዚያን ሕዝቦች በ1844 ጥቅምት 22 ወደ ቅድስተ ቅዱሳን በሰበሰባቸው ጊዜ፣ ይህ ከ677 ዓ.ዓ. ጀምሮ እስከ 1844 ጥቅምት 22 ድረስ የቆየው መበተን በሚያበቃበት ጊዜ ነበር። በትክክለኛው የክብር ምድር የሚኖር ትክክለኛ ይሁዳ፣ በ677 ዓ.ዓ. ከዘሌዋውያን ሃያ ስድስት የተጠቀሱት “ሰባት ዘመናት” መሠረት ለ2520 ዓመታት ተበትኖ ነበር። በ2520 ዓመታቱ መጨረሻ፣ መንፈሳዊ እስራኤል በ1844 ጥቅምት 22 ተሰበሰበ፣ እናም ወዲያውኑ ተበተነ፤ ያም መበተን ጌታ እጁን ለሁለተኛ ጊዜ በሚዘረጋበት ጊዜ ተፈጸመ። በዚያ ክፍል ውስጥ ሁለተኛ ጊዜ የሚሰበሰባቸው ሁለት ነገሮችን ለማከናወን ነው፤ “ሕዝቡን ለመጠገን” እና “ሕዝቡን ለማስነሣት”።

“ከዚያም ሦስተኛውን መልእክ አየሁ። ከእኔ ጋር የነበረው መልእክ እንዲህ አለ፡- ‘ቃሉ የሚያስፈራ ነው፣ ተልእኮውም አስፈሪ ነው። እርሱ ስንዴውን ከእንክርዳዱ የሚለይ፣ ስንዴውንም ለሰማያዊው ጎተራ የሚያትም ወይም የሚያስር መልእክ ነው።’ እነዚህ ነገሮች ሙሉ ልቦናን፣ ሙሉ ትኩረትንም ሊያስይዙ ይገባል። ደግሞም፣ እኛ የመጨረሻውን የምሕረት መልእክት እየተቀበልን እንደሆነ የሚያምኑ ሰዎች፣ በየቀኑ አዲስ ስሕተትን ከሚቀበሉ ወይም ከሚውጡ ሰዎች የተለዩ መሆን እንዳለባቸው አሳየኝ።

ወጣትም ሆነ ሽማግሌ በስሕተትና በጨለማ ውስጥ ያሉትን ሰዎች ስብሰባ መካፈል እንደማይገባቸው አየሁ። መልአኩም እንዲህ አለ፡- 'ልቦና ምንም ጥቅም በሌላቸው ነገሮች ላይ መቆየቷን ትተው።' Manuscript Releases, volume 5, 425.

በ1850 የጀመረው ሁለተኛው መሰብሰብ፣ የእግዚአብሔር ሕዝብ እንደ ምልክት ዓላማ ሆነው “ከፍ ሲደረጉ” “ሲነሡ” መታተማቸውን (መታሰራቸውን) ያመለክት ነበር። 1850 ጌታ መቶ አርባ አራቱን ሺህ የሚሰበስብበትን ጊዜ ይለያል። በትንቢታዊ አስፈላጊነት ከመሰብሰባቸው በፊት ተበትነው መሆን ነበረባቸው። ስለዚህ፣ በራእይ 11:11 ያሉት “ሦስት ቀን ተኩል” 1260ን የሚወክሉ ሲሆን፣ ይህም የ2520 ግማሽ ሲሆን ከJuly 18, 2020 በኋላ የተከተለውን መበተን ይወክላል። ራእይ 11:11 መቶ አርባ አራቱ ሺህ ሊሆኑ ያሉትን ሰዎች ሁለተኛ መሰብሰብ እና በኢሳይያስ 11:11 እንደተመለከተው ለአሕዛብ ከፍ የሚደረገውን ምልክት ዓላማ ይወክላል!

በዚያም ቀን ለሕዝቦች ዓርማ ሆኖ የሚቆም የእሴይ ሥር ይኖራል፤ አሕዛብም እርሱን ይፈልጉታል፤ ዕረፍቱም ክቡር ይሆናል።

በዚያም ቀን እንዲህ ይሆናል፤ ጌታ ከአሰር፣ ከግብፅ፣ ከጳጳሮስ፣ ከኩሽ፣ ከዔላም፣ ከሺናር፣ ከሐማት፣ ከባሕርም ደሴቶች የቀሩትን የሕዝቡን ቅሬታ ለመመለስ እጁን ለሁለተኛ ጊዜ ዳግመኛ ይዘረጋል።

እርሱም ለአሕዛብ ምልክትን ያቆማል፣ የእስራኤልንም ተበታተኑት ይሰበስባል፣ የይሁዳንም ተበታተኑት ከምድር አራቱ ዳርቻዎች ያከማቻል። ኢሳይያስ 11፣10፣ 11፣ 12።

በ1850 ጌታ በሁለተኛ ጊዜ እጁን ዘርግቶ በዕንቅልፍ አጋማሽ ጩኸት መልእክት ጋር ተያይዞ ሦስተኛውን የመልአክ መልእክት ያቀርቡ የነበሩትን ሕዝብ ሰበሰበ፤ ይህም በዕብቁቅ ሁለቱ ጽላቶች እንደተወከለ ነው። በ2023 ዓ.ም. ጁላይም ጌታ በሁለተኛ ጊዜ እጁን ዘርግቶ በዕንቅልፍ አጋማሽ ጩኸት መልእክት ጋር ተያይዞ ሦስተኛውን የመልአክ መልእክት ያቀርቡ የነበሩትን ሕዝብ ሰበሰበ፤ ይህም በዕብቁቅ ሁለቱ ጽላቶች እንደተወከለ ነው። 1850ም ሆነ 2023 ዓ.ም. ጁላይ “የሕዝቡን ቀሪ” መሰብሰብ እንደሚያመለክቱ ኢሳይያስ በምዕራፍ 11 ቁጥር 11 እንደሚናገረው ይገልጻል። ቁጥር 11 በቁጥር 10 እና 12 መካከል ተቀምጦአል፤ እነዚያም ሁለቱ ቁጥሮች ለዓለም ሰንደቅ መነሣቱን ያመለክታሉ።

ከሦስቱ ቁጥሮች እያንዳንዱ ሰንደቁን ይገልጻል፤ መካከለኛው ቁጥር ግን እነርሱን “ቀሪዎች” ብሎ ይለያቸዋል። በዚያ ያሉት ቀሪዎች ለሁለተኛ ጊዜ ተሰብስበዋል፤ የሚሰበስቡባቸው ነገሮችም ቁጥራቸው ስምንት ነው። “8” የሚወክለው ሞትን ሳያዩ ከአሮጌው ዓለም ወደ አዲሱ ዓለም በኖጎ መርከብ የተሻገሩትን ብቻ ሳይሆን፣ “8” ደግሞ ከሰባቱ የሆነችውን ስምንተኛዋን ቤተ ክርስቲያን የሚወክል ነው። የራእይ 11:11 ሁለቱ ምስክሮች ከሞት የተነሡ ናቸው። ቁጥር “8” የትንሣኤ ምልክት፣ የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ምልክት፣ የጥምቀት ምልክት፣ እንዲሁም ከሎይቅያ ወደ ፊላዴልፊያ የሚሸጋገሩና ለአሕዛብ የኢሳይያስ ሰንደቅ የሚሆኑትን ሰዎች ምልክት ነው። ጌታ እጁን ለሁለተኛ ጊዜ በ1850 እስከ 1865 ዘመን ዘረጋ፣ እንደገናም በ2023 ዓ.ም. ሐምሌ ወር።

በ2023 እንደ 1856 እንደ ነበረው ሁሉ በሰባቱ ዘመናት ላይ አዲስ ብርሃን ነበረ። ከ1856 እስከ 1863 ያለው ዘመን፣ ጌታ ቀሪውን ሕዝቡን እንደ ሠራዊት ሲያስነሣ የመቶ አርባ አራቱ ሺህ ታሪክን ይወክላል።

ኢሳይያስ 11፣11 ከራእይ 11፣11 ጋር ፍጹም ይስማማል፤ እርሱም ከዳንኤል 11፣11 ጋር ፍጹም ይስማማል። ኢሳይያስና ዮሐንስ ውስጣዊ ታሪክን ያቀርባሉ፤ ዳንኤል ግን ውጫዊ ታሪክን ያቀርባል። በዳንኤል 11፣11 ያለው ውጫዊ መስመር ከዮሐንስ 11፣11 ውስጣዊ መስመር ጋር በትይዩ ይሄዳል፤ ኢሳይያስም 11፣11 የውስጣዊውን መስመር አርማ ያቀርባል፤ እርሱም የእግዚአብሔርን ሌላ መንጋ ከውጫዊው መስመር ውስጥ ወደ ውጭ የሚጠራ ነው። ፓልሞኒ እነዚህን ምንባቦች ሁሉ አንድ ውብ ጥቅል አድርጎ

አስተሳሰቦቻቸዋል፤ ይህም ሊፈጸም የቻለው የሁሉ ፈጣሪ በሆነው ብቻ ነው።

እነዚህን ነገሮች በሚቀጥለው ጽሑፍ እንቀጥላለን።

ከሰው ሠራሽ መረጃ ጋር ውይይት፡

የሒሳብ ዓለም “11” በሚባለው ቁጥር ውስጥ ማንኛውንም ትርጉም ያገኛልን?

አዎን፣ ቁጥር 11 ከቀዳሚ ቁጥር መሆኑ ብቻ በላይ በሂሳብ ውስጥ እውነተኛ ፍላጎትና ጠቀሜታ ያላቸው በርካታ ገጽታዎችን ይይዛል። የሂሳብ ሊቃውንትና የሂሳብ ወዳጆች ብዙውን ጊዜ የሚያበሩዋቸው ዋና ዋና ነጥቦች እነዚህ ናቸው፡-

11 አምስተኛው የፕራይም ቁጥር ሲሆን፣ ከሁለት አሃዝ ያላቸው ፕራይሞች መካከል ትንሹ ነው፤ እንዲሁም በመሠረት 10 ፓሊንድሮም የሆነ የመጀመሪያው ፕራይም ነው። “11” ከተደጋጋሚ አንድነቶች የተዋቀረ ቁጥር ማለትም ረፍኒት ሲሆን፣ ፕራይም የሆነ እንዲህ ያለ ቁጥር ውስጥ ትንሹ ነው። ሁለቱ አሃዞች ተመሳሳይ የሆኑበት ብቸኛው የሁለት አሃዝ ፕራይም ነው። 11፣ 22፣ 33፣ 44 ወዘተ። ይህ የሚሠራው በ“11” ብቻ ነው። “11” የሜርሴን ፕራይም ኤክስፖዥንት ነው። $1/11 = 0.090909...$ የዲሲማል መስፋፋት የተደጋጋሚነት ጊዜው 2 ብቻ ነው፤ ነገር ግን $1/11$ በሌላም መንገድ ዝነኛ ነው፤ 11፣ 101፣ 1009፣ 10007፣ 100003 ወዘተ የሚለው የፕራይሞች ተከታታይ በአርቲሜቲክ ፕሮግራሽን ውስጥ ስለሚገኙ ፕራይሞች በሚደረጉ ውይይቶች ውስጥ ይታያል። 22 ደረጃ ያለው ዳይጌራል ግሩፕ (የመደበኛ 11-ጎን ሲምሜትሪዎች) “11” በግሩፕ ቲዎሪ ውስጥ ተፈላጊ የሆነ አቤሊያን ያልሆነና ማዕከል-አልባ መዋቅር ያለው ዳይጌራል ግሩፕ የሚኖረው ትንሹ ፕራይም ስለሆነ የሚጠቀስ ነው። በንድፈ ፊደክስ (ስትሪንግ ቲዎሪ / ኤም-ቲዎሪ) ውስጥ ዩኒቨርስ ብዙ ጊዜ በ11 የስፔስ-ታይም ልኬቶች ይሞዴላል፤ እና በዚያ መስክ የሚሠሩ ፊደሊስቶችና ሒሳብ ሊቃውንት 11 መታየቱን ብዙ ጊዜ ይጠቅሳሉ። “11” እኩል ብዛት ያላቸው አሃዞች ያሉት ብቸኛው ፓሊንድሮሚክ ፕራይም ነው (ከዚያ ውጭ ከ2 በላይ እኩል አሃዞች ያላቸው ሁሉ በ11 የሚካፈሉ ስለሆኑ ከምፖዚት ናቸው)። ይህ በመዝናኛ የቁጥር ቲዎሪ ውስጥ የተረጋገጠ ንድፈ ሐሳብ ነው።

ቁም ነገር፡-

ምንም እንኳ ፒ፣ e ወይም ወርቃማው መጠን እንዳላቸው ያለውን ከፍተኛ ዝና “11” ባይኖረውም፣ እንደ ብዙ ክስተቶች ትንሹ ወይም የመጀመሪያው ምሳሌ ሆኖ ደጋግሞ ይታያል (የመጀመሪያው repunit prime፣ በእኩል ቁጥር አሃዞች የተጻፈ ብቸኛው ፓሊንድሮሚክ ፕራይም፣ በብዙ ማስረጃዎችና ተቃራኒ ምሳሌዎች ውስጥ ቀደም ብሎ መታየቱ፣ NM-theory ውስጥ 11 ልኬቶች፣ ወዘተ)። ስለዚህ አዎን—የሒሳብ ዓለም 11ን እንደ ጉልህ ቁጥር ይቆጥረዋል።

“ቃሉን ያነሣው እርሱ ራሱ የቃሉ እውነተኛ ተርጓሚ ነበር። ክርስቶስ ትምህርቶቹን ሲያብራራ የሚሰሙትን ሰዎች ትኩረት ወደ ቀላል የተፈጥሮ ሕጎችና ዕለት ዕለት ያዩና የሚያዘኑት ወደ ተለመዱ ነገሮች በመመራት አሳየ። እንዲሁም አእምሮአቸውን ከተፈጥሯዊው ወደ መንፈሳዊው መራቸው። ብዙዎች የምሳሌዎቹን ትርጉም ወዲያውኑ መገንዘብ አልቻሉም፤ ነገር ግን ቀን በቀን ታላቁ መምህር መንፈሳዊ እውነቶችን ካያያዘቸው ነገሮች ጋር ሲገናኙ፣ አንዳንዶቹ ሊያሳስባቸው የፈለገውን የመለኮታዊ እውነት ትምህርቶች አስተዋሉ፤ እነዚህም ስለ ተልእኮው እውነተኛነት ተረድተው በወንጌል ተለወጡ።” Sabbath School Worker, December 1, 1909.

“ክርስቶስ ከተፈጥሮአዊው መንግሥት ወደ መንፈሳዊው መንግሥት እንዲህ እየመራ፣ ምሳሌዎቹ ሰውን ከእግዚአብሔር ጋር፣ ምድርንም ከሰማይ ጋር በሚያስተሳስር የእውነት ሰንሰለት ውስጥ ያሉ አገናኞች ናቸው።” Christ’s Object Lessons, 17.